

DRGANIA MECHANICZNE

materiały uzupełniające do ćwiczeń

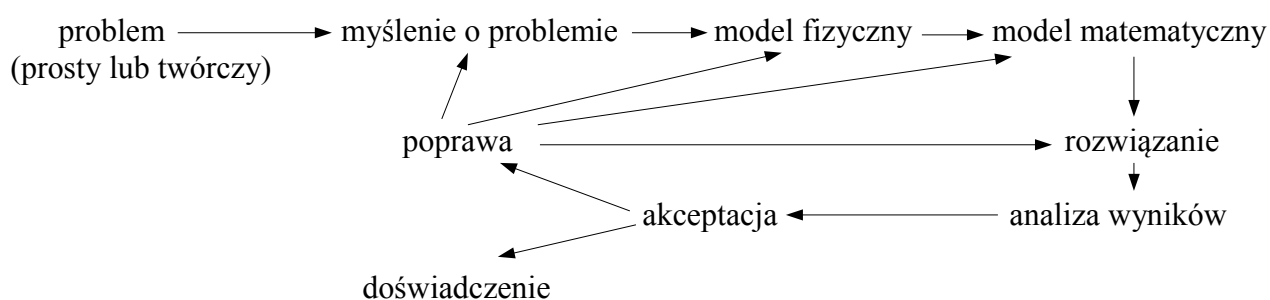
Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
studia inżynierskie

prowadzący: mgr inż. Sebastian Korczak

część 2 – modelowanie, drgania swobodne

*Poniższe materiały tylko dla studentów uczęszczających na zajęcia.
Zakaz rozpowszechniania i powielania bez zgody autora.*

Modelowanie

W modelu fizycznym stosujemy: punkty materialne, bryły sztywne, nieważką sprężynę liniową, tłumik liniowy, łączniki, podpory itp. W modelu fizycznym dokonujemy agregacji (redukcji) układów elementów.

Rodzaje tłumienia w układach mechanicznych: hydro- i aerodynamiczne, w połączeniach ruchomych, wewnętrzne, konstrukcyjne.

Tłumik wiskotyczny: element reprezentujący siłę tłumienia o wartości proporcjonalnej do prędkości jego odkształcenia. Sprężyna liniowa: element reprezentujący siłę o wartości proporcjonalnej do jego odkształcenia.

Agregacja – zastąpienie układu przez inny układ równoważny o mniejszej ilości elementów.

Równoległe połączenie sprężyn (przy odkształcaniu o jednakową długość): $k_z = k_1 + k_2$

Równoległe połączenie sprężyn (z możliwością obrotu zamocowania): $k_z = \frac{2k_1k_2}{k_1+k_2}$

Szeregowe połączenie sprężyn: $\frac{1}{k_z} = \frac{1}{k_1} + \frac{1}{k_2}$ lub $k_z = \frac{k_1k_2}{k_1+k_2}$

Łączenie tłumików – analogicznie do sprężyn.

Układanie równań ruchu

- * metoda bilansu sił i momentów (metoda Newtona) – wynika z zasady zmienności pędu i krętu
- * metoda równań Lagrange'a II rodzaju
- * metoda d'Alemberta
- * zasada zachowania energii dla układu zachowawczego

Mamy jeszcze wiele innych metod. Metody energetyczne są metodami ogólniejszymi i często w tej samej postaci mogą być również stosowane w innych dziedzinach (chemia, fizyka).
Dalej dla układów o 1 stopniu swobody stosujemy najczęściej metodę bilansu sił i momentów.

Linearyzacja

W przypadku drgań, gdzie wartości kątów są niewielkie stosujemy uproszczenie:

$$\text{dla } \varphi \in \langle -8\text{deg}, 8\text{deg} \rangle \quad \sin \varphi \approx \varphi \quad \cos \varphi \approx 1 \quad \text{tg } \varphi \approx \varphi$$

Taką sytuację często nazywamy „małymi drganiami wokół położenia równowagi”.

Drgania swobodne układów o 1 stopniu swobody (drgania wywołane warunkami początkowymi)

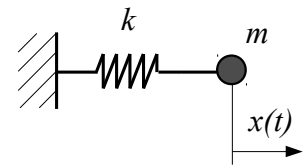
Układ bez tłumienia:

$$m \ddot{x}(t) + k x(t) = 0, \quad x(0) = x_0, \quad \dot{x}(0) = v_0$$

$$\ddot{x}(t) + \omega_0^2 x(t) = 0$$

$$\omega_0 = \sqrt{\frac{k}{m}} \quad \text{– częstość drgań własnych; jednostka: } \left[\sqrt{\frac{N/m}{kg}} = \frac{1}{s} \right]$$

$$f = 2\pi \omega_0 \quad \text{– częstotliwość drgań własnych; jednostka: [Hz]}$$

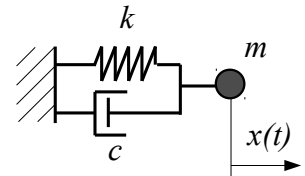
Rozwiązanie: $x(t) = A \cos \omega_0 t + B \sin \omega_0 t$, A i B wyznaczamy z warunków początkowych

lub w innym zapisie: $x(t) = C \sin(\omega_0 t + \varphi)$, gdzie $C = \sqrt{A^2 + B^2}$, $\text{tg } \varphi = \frac{A}{B}$

Układ z tłumieniem:

$$m \ddot{x}(t) + c \dot{x}(t) + k x(t) = 0, \quad x(0) = x_0, \quad \dot{x}(0) = v_0$$

$$\ddot{x}(t) + 2h \dot{x}(t) + \omega_0^2 x(t) = 0$$

dla $h < \omega_0$ (tłumienie podkrytyczne) przewidujemy rozwiązanie w postaci:

$$x(t) = e^{-ht} (A \cos \omega t + B \sin \omega t) \quad \text{A i B obliczamy z podstawienia warunków początkowych}$$

$$\omega = \sqrt{\omega_0^2 - h^2} \quad \text{– częstość drgań tłumionych}$$

Wynik w innym zapisie: $x(t) = e^{-ht} C \sin(\omega t + \varphi)$, gdzie $C = \sqrt{A^2 + B^2}$, $\text{tg } \varphi = \frac{A}{B}$

Logarytmiczny dekrement tłumienia: $\delta = h T_D$, $T_D = \frac{2\pi}{\omega}$

Przykłady zastosowania metody sił do układania równania ruchu

1. Drgania swobodne tłumione wahadła pionowego

Zakładamy małe drgania wokół położenia pionowego.

Odształcenie sprężyny: φL

Prędkość odształcenia tłumika: $\frac{d}{dt}(\varphi L) = \dot{\varphi} L$

Wartości sił przy założeniu małych kątów: $F_s = k L \varphi$

$$F_t = c L \dot{\varphi}$$

Siłę odśrodkową pomijamy gdyż nie wpływa na ruch drgający (jest siłą promieniową prostopadłą do kierunku drgań).

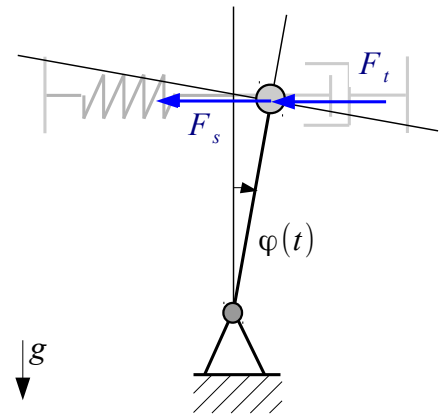
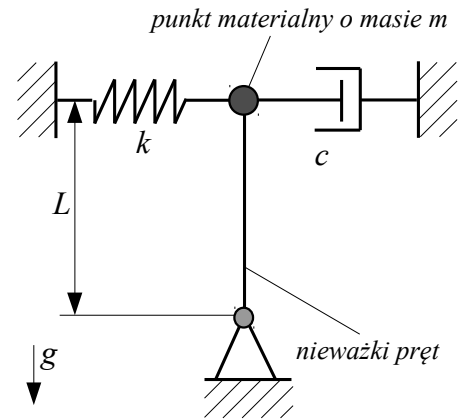
Równanie ruchu układu: $I \ddot{\varphi} = \sum M_i$

$$m L^2 \ddot{\varphi} = -F_s \cos \varphi L - F_t \cos \varphi L + m g \sin \varphi L$$

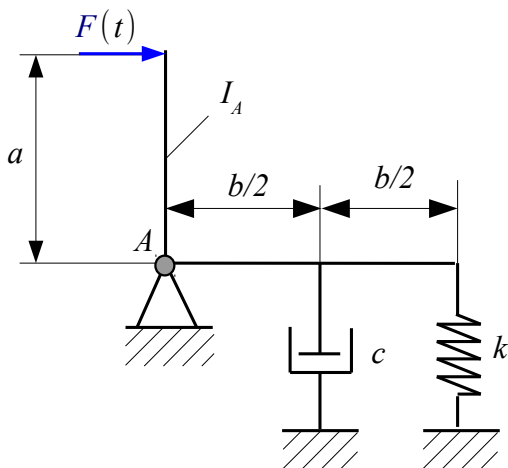
$$m L^2 \ddot{\varphi} + k L^2 \varphi \cos \varphi + c L^2 \dot{\varphi} \cos \varphi - m g L \sin \varphi = 0$$

Zakładając małe kąty i dzieląc przez $m L^2$:

$$\ddot{\varphi} + \frac{c}{m} \dot{\varphi} + \left(\frac{k}{m} - \frac{g}{L} \right) \varphi = 0$$

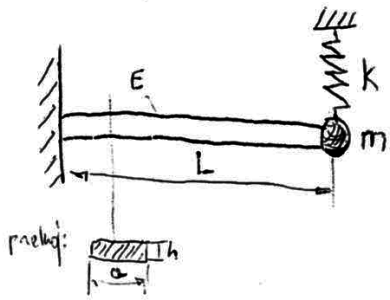
2. Drgania dźwigni kątowej

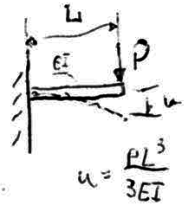
do samodzielnego wyprowadzenia

$$I_A \ddot{\varphi} + c \frac{b^2}{4} \dot{\varphi} + k b^2 \varphi = F(t) a$$

Obliczyć częstotliwość drgań własnych układu z rysunku. Masa belki jest pomijalnie mała w stosunku do ciała o masie m .

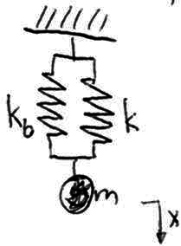
$k=1000 \frac{N}{m}$, $E=2 \cdot 10^{11} Pa$, $L=1m$, $m=2kg$,
 $a=0,04m$, $h=0,01m$

$$I = \frac{ah^3}{12} = \frac{4 \cdot 10^{-2} m \cdot (10^{-2} m)^3}{12} = \frac{1}{3} \cdot 10^{-8} m^4$$

Sztywność belki: $k_b = \frac{3EI}{L^3} = \frac{3 \cdot 2 \cdot 10^{11} \frac{N}{m^2} \cdot \frac{1}{3} \cdot 10^{-8} m^4}{(1m)^3} = 2000 \frac{N}{m}$

Układ możemy zastąpić przez równoległe połączenie niezależnych sprężyn:

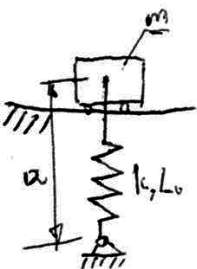
Równanie ruchu: $m\ddot{x} + (k+k_b)x = 0$

Częstość drgań własnych: $\omega_0 = \sqrt{\frac{k+k_b}{m}} = \sqrt{\frac{3000 \frac{N}{m}}{2kg}} \approx 38,7 \frac{1}{s}$

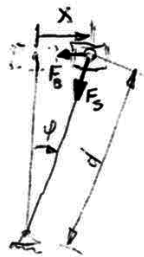
Częstotliwość drgań własnych: $f = \frac{\omega}{2\pi} \approx 6,16 Hz$

Obliczyć częstotliwość małych drgań wokół położenia równowagi układu.

$m=2kg$, $k=1000 \frac{N}{m}$, $a=0,5m$, $L_0=0,4m$ (oli. swobodna sprężyna)

Małe drgania

$$d^2 = a^2 + x^2$$

odkształcenie sprężyny: $\Delta = d - L_0 = \sqrt{a^2 + x^2} - L_0$

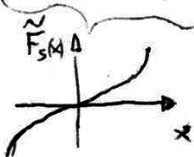
sila w sprężynie: $F_s = k \cdot \Delta$

$$\sin \varphi = \frac{x}{d} = \frac{x}{\sqrt{a^2 + x^2}}$$

$$\sum F_{ix} = F_B + F_s \sin \varphi = 0$$

$$m\ddot{x} + k(\sqrt{a^2 + x^2} - L_0) \frac{x}{\sqrt{a^2 + x^2}} = 0$$

$$m\ddot{x} + kx \left(1 - \frac{L_0}{\sqrt{a^2 + x^2}} \right) = 0$$

Przy linearyzacji:

$$m\ddot{x} + kx \left(1 - \frac{L_0}{a} \right) = 0$$

Linearyzacja $\tilde{F}_s(x) = kx \left(1 - \frac{L_0}{\sqrt{a^2 + x^2}} \right)$, $\tilde{F}_s(x)_{x=0} = F_s(0) + \frac{F'_s(x)_{x=0}}{1!} x + \dots$

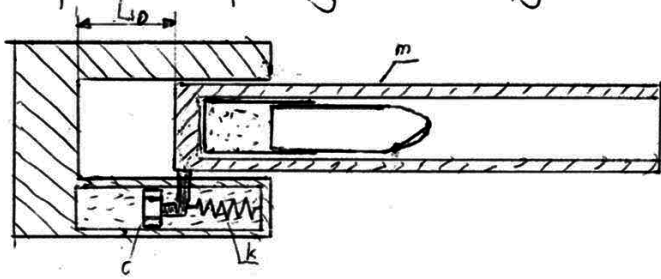
$$F'_s(x) = \left(kx - \frac{kxL_0}{\sqrt{a^2 + x^2}} \right)' = k - \frac{kL_0(a^2 + x^2)^{-1/2}}{a^2 + x^2} - kxL_0 \frac{1}{2(a^2 + x^2)^{3/2}} \cdot 2x$$

$$= k - kL_0 \frac{1}{\sqrt{a^2 + x^2}} + kx^2 L_0 \frac{1}{(a^2 + x^2)^{3/2}}$$

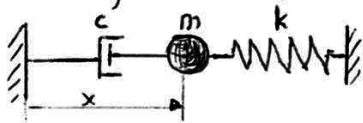
$$F'_s(x)_{x=0} = k - kL_0 \frac{1}{a} = k \left(1 - \frac{L_0}{a} \right)$$

Zatem $\tilde{F}_s(x) \approx kx \left(1 - \frac{L_0}{a} \right)$

- Dobrac współczynnik tłumienia mechanizmu powrotu lufy działu tak, aby jej powrót do pozycji wyjściowej trwał jak najkrócej.
 Obliczyć maksymalny skok lufy i czas jej powrotu do pozycji początkowej. Zmniejsz m i k .

Представимы układ w postaci modelu:

Równanie ruchu:

$$m\ddot{x} + c\dot{x} + kx = 0, \quad x(0) = 0, \quad \dot{x}(0) = -v_0 \leftarrow \text{prędkość początkowa lufy po wystrale}$$

$$\ddot{x} + 2h\dot{x} + \omega_0^2 x = 0$$

$$h = \frac{c}{2m}, \quad \omega_0 = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

Najkrótszy powrót obiektu do położenia początkowego uzyskamy dobierając tłumienie o charakterze krytycznym, zatem:

$$h = \omega_0$$

$$\frac{c}{2m} = \sqrt{\frac{k}{m}} \rightarrow c = 2m\sqrt{\frac{k}{m}} \rightarrow c = 2\sqrt{k m}$$

Przewidujemy rozwiązanie równania ruchu w postaci:

$$x(t) = e^{-ht} (C_1 + C_2 t)$$

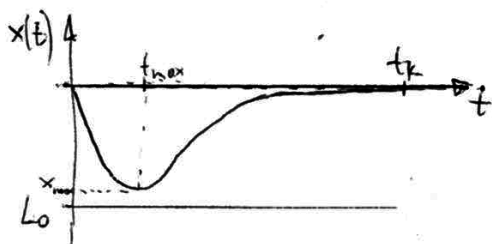
stałe wyznaczymy z warunków początkowych:

$$x(0) = e^{-0} (C_1 + C_2 \cdot 0) = C_1 = 0$$

$$\dot{x}(t) = -h e^{-ht} (C_1 + C_2 t) + e^{-ht} \cdot C_2$$

$$\dot{x}(0) = h C_1 + C_2 = C_2 = -v_0$$

$$x(t) = -v_0 t \cdot e^{-ht}$$

Maksymalny skok lufy obliczony szukając minimum funkcji $x(t)$:

$$\dot{x}(t) = 0 \Leftrightarrow t_{\max} = \frac{1}{h} \quad x(t_{\max}) = \frac{v_0}{h \cdot e}$$

Czas powrotu lufy obliczony z zależności, np.:

$$x(t_k) = 1\% \cdot L_0$$

Przykład liczbowy rozwiązania równania różniczkowego dla oscylatora harmonicznego tłumionego przy zadanych warunkach początkowych

$$2\ddot{x}(t)+80\dot{x}(t)+1250x(t)=0, \quad x(0)=1, \quad \dot{x}(0)=-2$$

$$\ddot{x}(t)+40\dot{x}(t)+625x(t)=0$$

$$\ddot{x}(t)+2h\dot{x}(t)+\omega_0^2x(t)=0$$

$$h=20, \quad \omega_0=25$$

$$\omega=\sqrt{\omega_0^2-h^2}=15$$

Tłumienie krytyczne ($h < \omega_0$)

Rozwiązanie:

$$x(t)=e^{-ht}(A\cos \omega t+B\sin \omega t)$$

Podstawiamy pierwszy warunek początkowy:

$$x(0)=A \rightarrow A=1$$

Liczmy pochodną $\frac{dx(t)}{dt}$

Podstawiamy drugi warunek początkowy:

$$\dot{x}(0)=-hA+B\omega \rightarrow B=\frac{\dot{x}(0)+h}{\omega}=1,2$$

Mamy więc rozwiązanie:

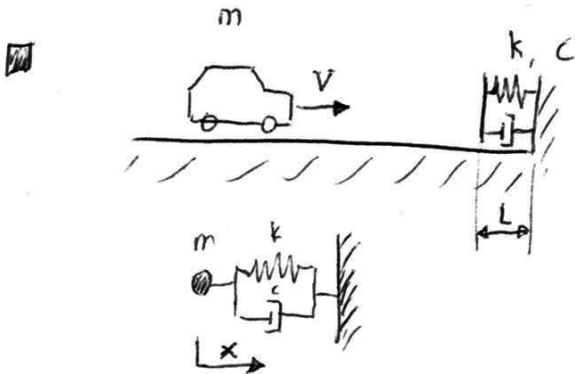
$$x(t)=e^{-20t}(1\cos 15t+1,2\sin 15t)$$

Wykorzystując wzory na sumę funkcji harmoniczych tej samej częstości możemy otrzymać wzór

$$x(t)\approx 1,56e^{-20t}\sin(15t+0,69)$$

Przykładowe zadanie z wykorzystania oscylatora tłumionego w zadaniu zaprojektowania zderzaka

Zderzenie samochodu ze zderzakiem modelujemy jako oscylator tłumiony dla którego zadajemy odpowiednie warunki początkowe

dane: k, m, v

Dobnąć c , aby zderzenie było tłumione w sposób krytyczny. Ile wyniesie siła zderzeniowa? Ile siła maksymalna?

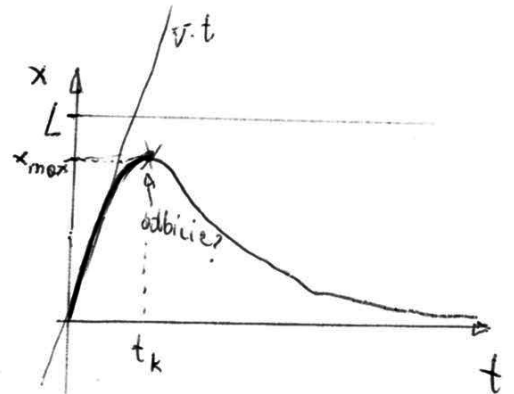
$$m\ddot{x} + c\dot{x} + kx = 0 \quad x(0) = 0 \quad \dot{x}(0) = v$$

$$\ddot{x} + 2h\dot{x} + \omega_0^2 x = 0$$

Tłumienie krytyczne $\rightarrow h = \omega_0$

$$\frac{c}{2m} = \sqrt{\frac{k}{m}}$$

$$c = 2m\sqrt{\frac{k}{m}} = 2\sqrt{k \cdot m}$$

$$F_z(t) = F_s(t) + F_d(t) = k \cdot x(t) + c \cdot \dot{x}(t)$$

$$F_z(0) = k \cdot 0 + c \cdot v = 2\sqrt{k \cdot m} \cdot v$$

trzeba znać rozwiązanie $x(t)$ aby to przekształcić i znaleźć maksimum siły

-Jakie musi być k aby "zderzak" nie wleży całkowicie "zgnieceniu"
Przewid.: $x(t) = e^{-ht} (C_1 + C_2 t)$

$$\dot{x}(t) = -he^{-ht}(C_1 + C_2 t) + e^{-ht} \cdot C_2$$

$$x(0) = 0 \rightarrow e^0(C_1 + C_2 \cdot 0) = 0 \rightarrow C_1 = 0$$

$$\dot{x}(0) = v \rightarrow -he^0(0 + C_2 \cdot 0) + e^0 C_2 = v \rightarrow C_2 = v$$

$$x(t) = e^{-ht} \cdot v \cdot t$$

$$v(t) = -he^{-ht} vt + e^{-ht} v = v(1 - ht)e^{-ht}$$

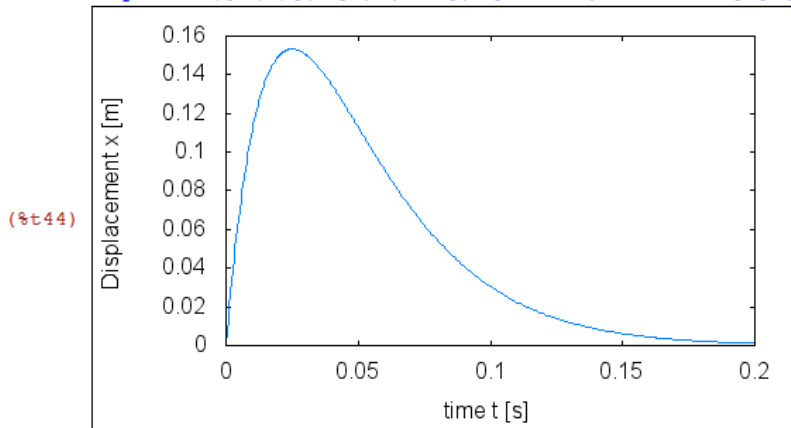
$$\max x(t) \text{ dla } v(t) = 0 \rightarrow v(1 - ht)e^{-ht} = 0 \rightarrow v(1 - ht) = e^{ht} \rightarrow \text{numerycznie szukamy } t_k$$

sprawdzamy czy $x(t_k) < L$

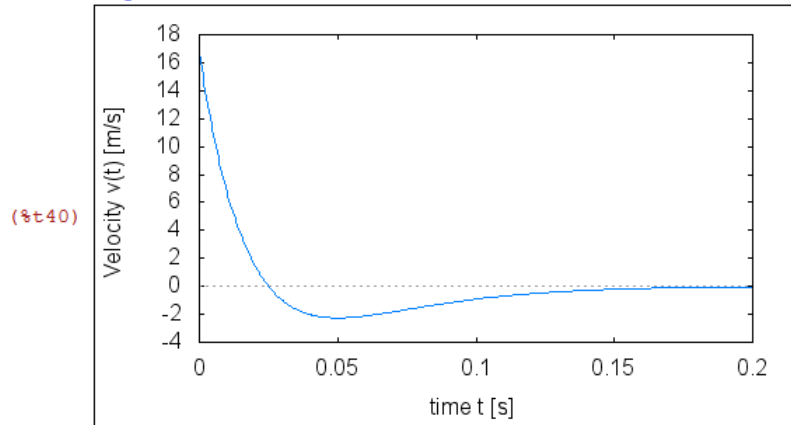
Dobieramy h aby $x_{\max} < L$ a potem $k = mh^2$

A tak wyglądały by wykresy przemieszczenia, prędkości i przyspieszenia w tym zadaniu dla zupełnie przykładowej wartości tłumienia i prędkości początkowej (użyłem programu wxMaxima):

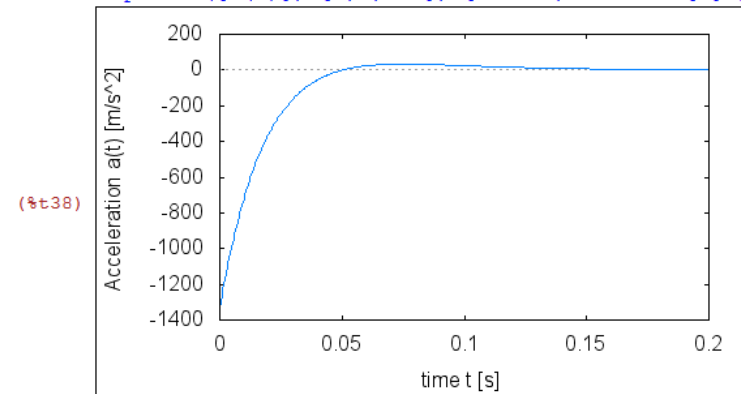
```
(%i41) v_0: 60/3.6$
      h : 40$
      x(t) := v_0*t*exp(-h*t)$
      wxplot2d([x(t)], [t,0,0.2], [xlabel, "time t [s]"], [ylabel, "Displacement x [m]"]);
```



```
(%i39) v(t) := diff(x(t), t)$
      wxplot2d([v(t)], [t,0,0.2], [xlabel, "time t [s]"], [ylabel, "Velocity v(t) [m/s]"]);
```

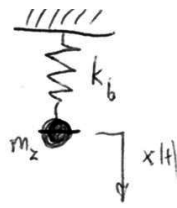
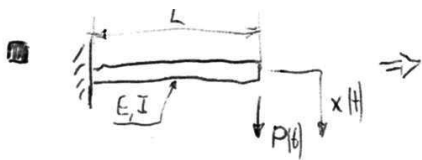


```
(%i37) a(t) := diff(v(t), t)$
      wxplot2d([a(t)], [t,0,0.2], [xlabel, "time t [s]"], [ylabel, "Acceleration a(t) [m/s^2]"]);
```


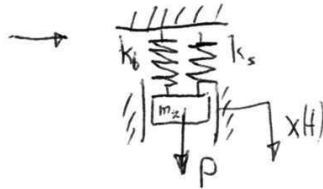
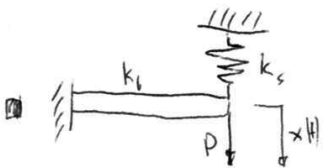
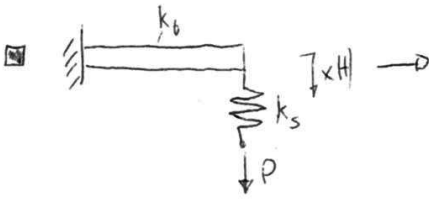
...takiego przyspieszenia 140G nikt by nie przeżył

Dodatkowe materiały

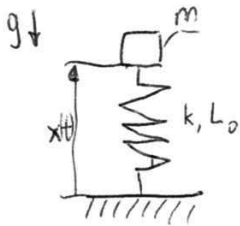

$$k_b = \frac{3EI}{L^3}$$

m_z - masa zredukowana

Uwaga o układach współrzędnych

dla $x(0) = L_0$ - długość swobodna sprężyny

$$m\ddot{x} + (x - L_0)k = mg$$

$$m\ddot{x} + kx = mg + kL_0$$

a dla $x(0) = L_0 - \frac{mg}{k}$ - startujemy z położenia równowagi

$$m\ddot{x} + \left(x - L_0 + \frac{mg}{k}\right)k = mg$$

$$m\ddot{x} + k(x - L_0) = 0$$

Przyjęcie układu współrzędnych przy potrzebie wprowadza dodatkowy czynnik w równaniu ruchu, ale czasem pomaga to ocenić rozwiązanie pod kątem ograniczeń geometrycznych (tu n.p. $x(t) \geq 0$). Szczególnie jest to istotne w układach o wielu stopniach swobody.

Poniżej dokładne matematyczne wyprowadzenie rozwiązania równania oscylatora harmonicznego z tłumieniem

• $m\ddot{x} + c\dot{x} + kx = 0$

$\ddot{x} + 2h\dot{x} + \omega_0^2 x = 0$

$\frac{w.p.}{x(0) = x_0, \dot{x}(0) = v_0}$

$x [m] \quad \dot{x} \left[\frac{m}{s} \right] \quad \ddot{x} \left[\frac{m}{s^2} \right]$
 $m [kg]$
 $c \left[\frac{N \cdot s}{m} \right]$
 $k \left[\frac{N}{m} \right]$
 $h \left[\frac{\frac{N}{m}}{kg} = \frac{kg \cdot \frac{m}{s^2}}{kg} = \frac{1}{s} \right]$
 $\omega_0 \left[\sqrt{\frac{\frac{N}{m}}{kg}} = \sqrt{\frac{kg \cdot \frac{m}{s^2}}{kg}} = \sqrt{\frac{1}{s^2}} = \frac{1}{s} \right]$

przełwid.: $x(t) = X \cdot e^{rt}$, r - zespolone

$\dot{x}(t) = X r e^{rt}$

$\ddot{x}(t) = X r^2 e^{rt}$

i podstawiamy:

$X r^2 e^{rt} + 2h X r e^{rt} + \omega_0^2 X e^{rt} = 0$

$r^2 + 2hr + \omega_0^2 = 0$

$\Delta = 4h^2 - 4\omega_0^2$

$r_1 = \frac{-2h - \sqrt{\Delta}}{2} = \frac{-2h - 2\sqrt{h^2 - \omega_0^2}}{2} = -h - \sqrt{h^2 - \omega_0^2}$

$r_2 = \frac{-2h + \sqrt{\Delta}}{2} = \frac{-2h + 2\sqrt{h^2 - \omega_0^2}}{2} = -h + \sqrt{h^2 - \omega_0^2}$

rozwiązanie:

$x(t) = C_1 e^{r_1 t} + C_2 e^{r_2 t} = C_1 e^{-ht - \sqrt{h^2 - \omega_0^2} t} + C_2 e^{-ht + \sqrt{h^2 - \omega_0^2} t} =$

$= e^{-ht} (C_1 e^{-\sqrt{h^2 - \omega_0^2} t} + C_2 e^{\sqrt{h^2 - \omega_0^2} t})$

$\Delta < 0$ ($h < \omega_0$) tłumienie podkrytyczne

$\sqrt{\Delta} = \sqrt{h^2 - \omega_0^2} = i\sqrt{\omega_0^2 - h^2} = i\omega$

$x(t) = e^{-ht} (C_1 e^{-i\omega t} + C_2 e^{i\omega t})$

$x(t) = e^{-ht} (C_1 \cos \omega t - C_1 i \sin \omega t + C_2 \cos \omega t + C_2 i \sin \omega t)$

$x(t) = e^{-ht} (C_3 \cos \omega t + C_4 i \sin \omega t)$

$e^{+ix} = \cos x + i \sin x$

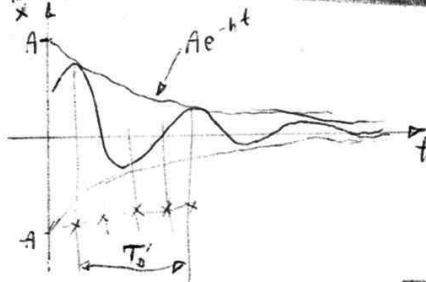
$e^{-ix} = \cos x - i \sin x$

Porównujemy się części urojonej - zgodnie z teorią równań różniczkowych możemy dokonać liniowej kombinacji rozwiązań

$\tilde{x}(t) = \frac{x_1(t) - x_2(t)}{2i} + \frac{x_1(t) + x_2(t)}{2} = e^{-ht} (C_5 \cos \omega t + C_6 \sin \omega t)$

C_5 i C_6
z w.p.

$\tilde{x}(t) = A e^{-ht} \sin(\omega t + \varphi)$

$A = \sqrt{C_5^2 + C_6^2}$
 $\varphi = \arctan \frac{C_5}{C_6}$

$T_0 = \frac{2\pi}{\omega_0}$

$\omega = 2\pi f$
 $\omega = 2\pi \frac{1}{T}$
 $T = \frac{2\pi}{\omega}$

Logarytmiczny element tłumienia

$$\delta = \ln \frac{x(t)}{x(t+T_D)} = \ln \frac{e^{-ht}}{e^{-h(t+T_D)}} = \ln e^{hT_D} = \underline{h \cdot T_D} = \text{const.}$$

• $\Delta = 0$ ($h = \omega_0$) - tłumienie krytyczne

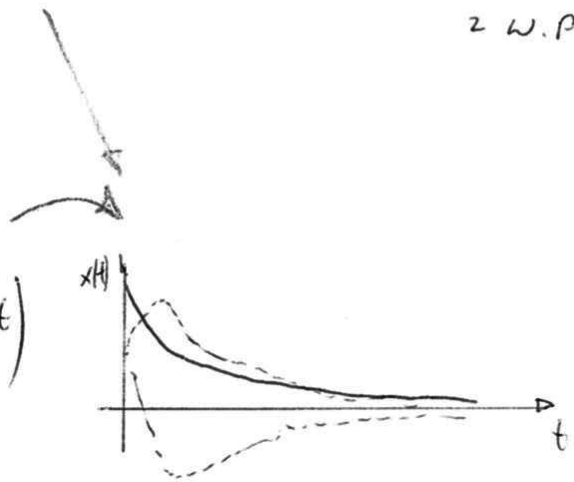
$$r_1 = r_2 = -h \quad \sqrt{\Delta} = 0 = \omega = 0 \quad \text{w tym przypadku z teor. RR:}$$

$$x(t) = e^{-ht} (C_1 + C_2 t)$$

C_1 i C_2
z w.p.

• $\Delta > 0$ ($h > \omega_0$) - tłumienie nadkrytyczne

$$x(t) = e^{-ht} (C_1 e^{-\sqrt{h^2 - \omega_0^2} t} + C_2 e^{\sqrt{h^2 - \omega_0^2} t})$$

Sebastian Korczak, 30.11.2011
aktualizacja: 19.04.2012
aktualizacja: 7.04.2013
aktualizacja: 11.04.2014
aktualizacja: 17.04.2015